

Director |
RICARD LAHÓZ

Coordinador |
ALBERT OLLÉS

Redacció |
TONI CABANILLAS, ESTEVE GIRALT, JESÚS JORDI PINATELLA, JAN MAGAROLAS I GUINOVART, LAIA POBLADO MONTAGUT I BIEL ROQUET-JALMAR

Fotografia |
DAVID OLIETE CASANOVA I MARC COLILLA

Disseny i maquetació |
FRANCESC FARRÉ

Imprimeix |
GRÀFIQUES GIBERT

Col·laboradors |
JORDI PIQUÉ (RACÓ DE L'ARXIU) I M. ELENA VIRGILI (PUBLICACIONS AMB HISTÒRIA)

Correcció lingüística |
NÚRIA GRAU

Edita |
FET COMUNICACIÓ
CARRER TORRES JORDI, 10-A, 8È 4A
43005 TARRAGONA
TELÈFON: 676 216 873

FET A TARRAGONA no es fa responsable de les opinions expressades pels seus col·laboradors ni dels missatges difosos pels seus anunciants, ni s'hi identifica necessàriament. L'opinió de la publicació s'expressa únicament a través de l'article que signa el director.

Dipòsit legal: T 1063-2013 //

Contacta amb nosaltres a
redaccio@fetatarragona.cat
suscripcions@fetatarragona.cat
publicitat@fetatarragona.cat

Segueix-nos cada dia a
www.fetatarragona.cat

Premi Mañé i Flaquer 2021 de l'Ajuntament de Torredembarra i el Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Premi Igualtat de Gènere 2019 de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya.

Premi Periodisme de Proximitat 2018 del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

fet A TARRAGONA

El Magisterio Tarraconense

Text: **M. ELENA VIRGILI BERTRAN** | CAP DE LA BIBLIOTECA HEMEROTECA MUNICIPAL DE TARRAGONA

Amb el subtítol de *Semanario de Primera Enseñanza, propiedad de la Asociación Provincial, El Magisterio Tarraconense* es va començar a publicar, amb periodicitat setmanal, el mes de gener de l'any 1900. Va ser una revista de llarga durada, però a l'Hemeroteca Municipal es conserven únicament tres anys de la publicació (concretament, 1925, 1927 i 1928) i formen part del llegat del notari Josep Gramunt i Subiela.

Segons explica Àngel del Arco en el seu article sobre la premsa tarragonina, "esta revista de la enseñanza es una de las mejores publicaciones profesionales, entre las muchas de su misma especie que han salido al estadio de la premsa tarraconense". El professorat de les comarques tarragonines, ja des de mitjans del segle XIX, comptava amb publicacions que els feien de portaveu. Moltes capçaleres van tenir una curta durada i no se n'ha conservat cap exemplar, però en tenim constància.

Possiblement, Tarragona va ser la ciutat amb un major nombre de publicacions professionals d'aquest tipus, ja que amb anterioritat a l'aparició de la que ens ocupa n'hem comptabilitzat catorze, entre les quals *Gaceta de Instrucción Primaria de la Provincia de Tarragona* (1856), *Semanario de Primera Enseñanza* (1862), *Revista de la Enseñanza* (1867), *Boletín del Magisterio* (1869), *La Paz* (1870), *La Clase* (1882), *El Magisterio Catalán* (1884), *La Gaceta del Magisterio de Primera Enseñanza* (1886), una revista fundada per

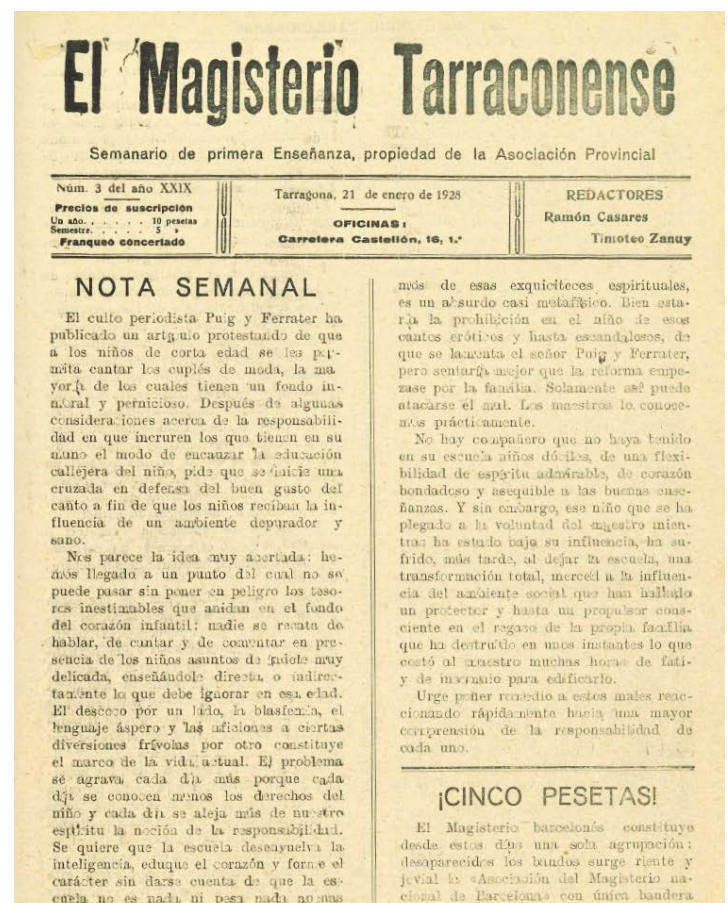
combatre les idees racionalistes de l'anterior, *La Clase Escolar* (1882) i *Idea* (1889).

La revista s'imprimia a Tarragona o a Reus, segons qui la dirigia. El mateix va esdevenir amb la redacció, que es va establir en diversos locals. Els redactors de la publicació, entre 1925 i 1928, eren Ramon Casares Aixalà, mestre que va treballar per a la dignificació i l'autoestima del magisteri, i Timoteo Zanuy Lanao, també mestre d'escola, director de l'Escola Normal de Mestres i periodista, que va presidir l'Associació de la Premsa de Tarragona.

Tenia un preu de quatre o cinc pessetes el semestre. Hi trobem disposicions, norma-

tives, concursos de trasllat, oposicions, nomenaments, però també articles d'opinió dels redactors. A la secció "Lo que dice la prensa" es recollia informació d'altres mitjans de comunicació que tractaven de temes d'educació. Estava escrita en castellà, tot i que podem llegir-hi alguns articles en català, que apareixen signats amb el pseudònim *Espigolaire*.

Si voleu saber més coses sobre el magisteri, els mestres i l'educació de fa un segle podeu consultar-ho a l'enllaç següent: www.tarragona.cat/patrimoni/fons-documentals/biblioteca-hemeroteca/hemeroteca-1/premsa-digitalitzada-1

NOTA SEMANAL

El culto periodista Puig y Ferrater ha publicado un artículo protestando de que a los niños de corta edad se les permita cantar los cuplés de moda, la mayoría de los cuales tienen un fondo inhumano y pernicioso. Después de algunas consideraciones acerca de la responsabilidad en que incurren los que tienen en su mano el modo de encantar la educación callejera del niño, pide que se levante una cruzada en defensa del buen gusto del canto a fin de que los niños reciban la influencia de un ambiente depurado y sano.

Nos parece la idea muy acertada: he aquí llegado a un punto del cual no se puede pasar sin poner en peligro los tesoros inestimables que ayudan en el fondo del corazón infantil: nadie se recata de hablar, de cantar y de coquetear en presencia de los niños asuntos de índole muy delicada, enseñándolos directa o indirectamente lo que debe ignorar en esa edad. El desprecio por un lado, la blasfemia, el lenguaje áspero y las aficiones a ciertas diversiones frívolas por otro constituyen el marco de la vida actual. El problema se agrava cada día más porque cada día se conocen menos los derechos del niño y cada día se aleja más de nuestro espíritu la noción de la responsabilidad. Se quiere que la escuela desarrolle la inteligencia, eduque el corazón y forme el carácter sin darse cuenta de que la escuela no es nada, ni pesa nada, apenas

más de esas exquiriticas espirituales, es un absurdo casi metafísico. Bien está, r. p. la prohibición en el niño de esos cantos eróticos y hasta escandalosos, de que se larguen el señor Puig y Ferrater, pero sentaría mejor que la reforma empezase por la familia. Solamente así puede atacarse el mal. Los maestros lo conciben prácticamente.

No hay compañero que no haya tenido en su escuela niños dóciles, de una flexibilidad de espíritu admirable, de corazón bondadoso y susceptible a las buenas enseñanzas. Y sin embargo, ese niño que se ha entregado a la voluntad del maestro mientras ha estado bajo su influencia, ha sufrido, más tarde, al dejar la escuela, una transformación total, merced a la influencia del ambiente social que han hallado un protector y hasta un propulsor consciente en el regazo de la propia familia que ha destruido en unos instantes lo que costó al maestro muchas horas de fatiga y de insomnio para edificarlo.

Urge poner remedio a estos males razonando rápidamente hacia una mayor comprensión de la responsabilidad de cada uno.

¡CINCO PESETAS!

El Magisterio tarraconense constituyó desde estos días una sola agrupación; desaparecidos los bandos surge riante y jovial la «Asociación del Magisterio nacional de Barcelona» con única bandera

Portada de la revista *El Magisterio Tarraconense*, núm. 3, any XXIX, datada el 21 de gener de 1928. La "Nota semanal" està dedicada a comentar un article publicat per Puig i Ferrater al voltant de l'educació. Fotografia: BHMT